

Sygn. akt: II Cz 905/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2013 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy** w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Piotr Starosta**

Sędziowie: **SO Wojciech Borodziuk**

SO Irena Dobosiewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **W. W. i B. W.**

przeciwko **K. P.**

o zwolnienie od egzekucji

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 23 sierpnia 2013 r. w sprawie XII C 132/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Nas oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt: II Cz 905/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie z powództwa W. W. i B. W. przeciwko K. P. o zwolnienie od egzekucji umorzył postępowanie (punkt 1), zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt 2) oraz na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 1b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zwrócił pełnomocnikowi powodów uiszczoną kwotę 600 zł tytułem opłaty od cofniętego pozwu (punkt 3).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że powodowie cofnęli pozew w związku ze zwolnieniem przez pozwanego od egzekucji ruchomości objętej żądaniem zgłoszonym w niniejszej sprawie i umorzeniem postępowania komorniczego w tym zakresie. Następnie przytoczył treść art. 203 § 1 kpc i art. 355 § 1 kpc i wskazał, że na podstawie tych przepisów umorzy postępowanie w punkcie 1 sentencji orzeczenia.

O kosztach postępowania Sąd postanowił na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc zaznaczając, że mimo finalnego umorzenia postępowania, w oparciu o materiał zgromadzony w aktach sprawy, pozew należało uznać za zasadny w chwili jego wniesienia. Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że możliwość wytoczenia powództwa z art. 841 kpc jest ograniczona miesięcznym terminem ustawowym. W rozpatrywanej sprawie konieczność wystąpienia z pozwem zaistniała na skutek braku reakcji pozwanego na poparte dokumentem wezwanie z dnia 4 czerwca 2013 r. do dobrowolnego zwolnienia spornej ruchomości od egzekucji, wystosowane do niego niemal miesiąc przed złożeniem pozwu.

W konsekwencji, zdaniem Sądu Rejonowego, wytoczenie powództwa oceniać należało jako zasadne i konieczne z przyczyn leżących po stronie pozwanego, co skutkowało uznaniem go za stronę przegrywającą w sprawie i zobowiązaną do zwrotu poniesionych przez powodów kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył zażaleniem odnośnie punktu 2 pozwany wnosząc o zwolnienie go z wszelkich kosztów, które w jego ocenie są bezzasadne, albowiem nigdy nie działał przeciwko powodom.

Powodowie nie ustosunkowali się do treści zażalenia pozwanego.

1

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego odnośnie uznania pozwanego za stronę przegraną w niniejszej sprawie, co w myśl art. 98 § 1 kpc sprawia, że jest on obowiązany do zwrotu strome przeciwnej na jej żądanie kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw.

Zaznaczyć należy, iż powodowie przed wytoczeniem powództwa wystąpili do pozwanego o dobrowolne zwolnienie spod egzekucji ruchomości w postaci samochodu marki V. będącego ich własnością. Jednakże na skutek braku odpowiedzi ze strony pozwanego, a także z uwagi na ograniczenie terminem miesięcznym możliwości wytoczenia powództwa interwencyjnego z art. 841 kpc, licząc od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, powodowie byli zmuszeni wystąpić na drogę sądową w celu ochrony swoich praw. Zatem z uwagi na bezczynność pozwanego, Sąd Rejonowy prawidłowo stwierdził, że pozew w chwili jego wniesienia był zasadny i konieczny, co w konsekwencji skutkowało uznaniem go za stronę przegrywającą i zobowiązaniem do zwrotu powodom solidarnie poniesionych przez nich kosztów zastępstwa procesowego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - t.j. Dz. U. 2013 r., poz. 490) oraz opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc oddalił zażalenie.

Nam oryginałe właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

2